

Liturgie voor de dienst op zondagmorgen 12 december 2021

**Voorganger:
Ds. J.R. Bulten**

***Christelijke Gereformeerde Kerk
Nieuwe Pekela***

**Welkom en mededelingen
3^e Adventskaars aansteken**

Zingen: Psalm 146 (OB): 1 en 3 (staand)

Prijs de HEER met blijde galmen;
gij, mijn ziel, hebt rijke stof.
'k Zal, zolang ik leef, mijn psalmen
vrolijk wijden aan zijn lof:
'k zal, zo lang ik 't licht geniet,
Hem verhogen in mijn lied.

Zalig hij, die in dit leven
Jakobs God ter hulpe heeft;
hij, die door de nood gedreven,
zich tot Hem om troost begeeft;
die zijn hoop in 't hach'lijkst lot
vestigt op den HEER, zijn God.

**Stil gebed (staand)
Votum en groet**

Zingen: Gezang 242: 3 en 5

In 't lichaam van de Heer
tot leden uitverkoren,
zijn wij door uwe kracht
als kind'ren nieuw geboren.
Deel dan uw gaven uit,
wees met uw kracht nabij.
Dat ieder op zijn plaats
een levend lidmaat zij.

Des Heren tafel brengt
ons tot elkaar in vrede.
Deel Gij ons Christus' bloed
en Christus' lichaam mede.
Weer Gij de vijand af
die sluw ons scheiden wil.
Maak ons in Christus één,
gelovig, blij en stil.

Wetlezing (Leviticus 19: 1-4; 9-19a en 32-34)

Zingen: Gezang 457: 1 en 4

Heilig, heilig, heilig! Heer, God
almachtig,
vroeg in de morgen word' U ons lied
gewijd.
Heilig, heilig, heilig! Liefdevol en
machtig,
Drievuldig God, die één in wezen zijt.

Heilig, heilig, heilig! Heer, God
almachtig
hemel, zee en aarde verhoogt uw
heerlijkheid.
Heilig, heilig, heilig! Liefdevol en
machtig,
Drievuldig God, die één in wezen zijt.

Gebed om opening van Gods Woord

Schriftlezing: Ruth 2 (*zie achterzijde*)

Zingen: Psalm 146: 4 en 5 (NB)

Aan wie hongert geeft Hij spijs,
aan verdrukten recht gericht.
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,
blinden geeft Hij het gezicht.
Hij geeft den gebukten moed
en heeft lief wie zijn wil doet.

Wees en weduw en ontheemde
doet Hij wonen op zijn erf.
Hij behoedt de weg der vreemden,
maar leidt bozen in 't verderf.
Eeuwig Koning is de HEER!
Sion, zing uw God ter eer!

Verkondiging:

Aan tafel!

Zingen: Opwekking 737

U nodigt mij aan tafel, om dicht bij U
te zijn;
te proeven van het leven, dat U deelt
door brood en wijn.
U leidt mij in de stilte, ik volg U met
ontzag:
een plaats van rust waar ik U
ontmoeten mag.

U ziet mijn hart en leven, de onrust
die verwacht;
mijn onbesproken vragen, die er leven
in mijn hart.
U kent al mijn gedachten, verbergen
kan niet meer:
in vertrouwen leg ik alles voor U neer.

De beker in uw handen, neem ik vol
liefde aan,
uit handen die verwond zijn, waarin
de tekens staan.
Geen woorden meer van oordeel,
genade onverdiend,
die aan tafel wordt geproefd en wordt
gezien.

U deelt met mij de maaltijd, reikt mij
verzoening aan.
Uw liefde is nog groter dan de schuld
die is voldaan.
U toont mij uw genade, die werkzaam
is in mij:
door de kracht van uw genade ben ik
vrij!

Formulier Avondmaal deel 1 (PPT)

Zingen: Gezang 358: 1, 2 en 4

Genadig Heer, die al mijn zwakheid
weet,
wil mij vergeven wat ik U misdeed;
verwerp mij niet, die op uw vrijspraak
wacht,
maar troost mij met uw woord: het is
volbracht.

Gij hebt mij, Heer, geroepen aan uw
dis,
het heilig feest van uw gedachtenis;
schenk mij uw Geest, opdat ik U
ontmoet
in 't teken van uw lichaam en uw
bloed.

Wie geeft het brood, dat hongerigen
voedt,
waar is de bron waaruit ik drinken
moet?
Gij, Heer, alleen kunt mijn genezing
zijn;
voed mij en drink mij met uw brood
en wijn.

Formulier Avondmaal deel 2 (PPT)

Bediening Avondmaal

Zingen: Psalm 123: 1 (DNP)

Ik sla naar U, die in de hemel zit,
mijn ogen op en bid.
Zoals een knecht zijn meester aan
blijft kijken
tot die zijn gunst laat blijken,
zoals een dienstmaagd met haar blik
blijft smeken
om een welwillend teken,
zo richten wij verwachtingsvol het oog
naar onze God omhoog.

Voorbede en dankzegging

Inzameling van de gaven: zie www.cgkpekela.nl/collecte of scan de QR-code

Zingen: Gezang 456: 1 en 2 (staand)

Zegen ons Algoede,
neem ons in uw hoede
en verhef uw aangezicht
over ons en geef ons licht.

Stort, op onze bede,
in ons hart uw vrede,
en vervul ons met de kracht
van uw Geest bij dag en nacht.

Zegen

Zingen: Gezang 456: 3

Amen, amen, amen!
Dat wij niet beschamen
Jezus Christus onze Heer,
amen, God, uw naam ter eer!

Ruth 2:

1 Nu had Naomi een bloedverwant van de kant van haar man, een zeer vermogend man, uit het geslacht van Elimelech, en zijn naam was Boaz. 2 Ruth, de Moabitische, zei tegen Naomi: Laat mij toch naar de akker gaan en aren rapen achter hem in wiens ogen ik genade zal vinden. En zij zei tegen haar: Ga, mijn dochter. 3 Daarop ging zij op weg, kwam op de akker en raapte aren achter de maaiers. En het overkwam haar dat zij op een deel van de akker van Boaz terecht kwam, die uit het geslacht van Elimelech was. 4 En zie, Boaz kwam uit Bethlehem, en zei tegen de maaiers: De HEERE zij met u! En zij zeiden tegen hem: De HEERE zegene u! 5 Daarop zei Boaz tegen zijn knecht die over de maaiers aangesteld was: Wie behoort deze jonge vrouw toe? 6 De knecht die over de maaiers aangesteld was, antwoordde en zei: Dat is de Moabitische jonge vrouw die met Naomi teruggekeerd is uit het land Moab. 7 Zij zei: Laat mij toch aren rapen en verzamelen tussen de schoven, achter de maaiers. Zo is zij gekomen en zij is gebleven van vanmorgen af tot nu toe. Zij heeft bijna niet binnen gezeten. 8 Toen zei Boaz tegen Ruth: U hebt het gehoord, nietwaar, mijn dochter? Ga niet op een andere akker aren rapen. Ook moet u hier niet weggaan, maar u moet dicht bij de meisjes blijven die voor mij werken. 9 Uw ogen moeten op de akker gericht zijn die zij aan het maaien zijn en u moet achter hen aan gaan. Heb ik de knechten niet geboden dat zij u niet aanraken? Als u dorst hebt, mag u naar de watervaten gaan en drinken van wat de knechten zullen scheppen. 10 Toen wierp zij zich met het gezicht ter aarde, boog zich naar de grond en zei tegen hem: Waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, dat u naar mij omziet, terwijl ik een buitenlandse ben? 11 Boaz antwoordde en zei tegen haar: Het is mij allemaal verteld, alles wat u na de dood van uw man voor uw schoonmoeder gedaan hebt, en hoe u uw vader en uw moeder en uw geboorteland hebt verlaten en naar een volk bent gegaan dat u voorheen niet kende. 12 Moge de HEERE uw daad vergelden, en moge uw loon volkomen zijn van de HEERE, de God van Israël, onder Wiens vleugels u gekomen bent om toevlucht te nemen. 13 En zij zei: Laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer, want u hebt mij getroost en u hebt naar het hart van uw dienaers gesproken, hoewel ik niet ben als een van uw dienaressen. 14 Toen het etenstijd was, zei Boaz tegen haar: Kom er hier bij en eet van het brood en doop uw stukje brood in de zure wijn. Zo zat zij neer naast de maaiers, en hij reikte haar geroosterd koren aan. En zij at en werd verzadigd en hield nog over. 15 Toen zij opstond om weer aren te gaan rapen, gebod Boaz zijn knechten: Laat haar ook tussen de schoven rapen en val haar niet lastig. 16 Ja, laat ook opzettelijk voor haar wat vallen uit de bundels aren en laat het liggen, zodat zij het op kan rapen, en bestraf haar niet. 17 Zo raapte zij aren op de akker tot de avond. En wat zij geraapt had, klopte ze uit. Het was ongeveer een efa gerst. 18 En zij pakte het op en kwam in de stad. Haar schoonmoeder zag wat zij geraapt had. Ook haalde zij tevoorschijn wat zij overgehouden had, toen ze genoeg gegeten had, en gaf het haar. 19 Vervolgens zei haar schoonmoeder tegen haar: Waar heb je vandaag aren geraapt en waar heb je gewerkt? Moge hij die naar je omgezien heeft, gezegend worden. En zij vertelde haar schoonmoeder bij wie zij gewerkt had en zei: De naam van de man bij wie ik vandaag gewerkt heb, is Boaz. 20 Toen zei Naomi tegen haar schoondochter: Moge hij, die zijn goedertierenheid niet onthouden heeft aan de levenden en aan de doden, gezegend worden door de HEERE. Verder zei Naomi tegen haar: Die man is nauw aan ons verwant, hij is een van onze lossers. 21 En Ruth, de Moabitische, zei: Bovendien heeft hij tegen mij gezegd: U moet dicht bij mijn knechten blijven, totdat zij met heel mijn oogst klaar zijn. 22 Naomi zei tegen haar schoondochter Ruth: Het is goed, mijn dochter, dat je met de meisjes die voor hem werken meegaat, zodat ze je op een andere akker niet lastigvallen. 23 Zo bleef zij dicht bij de meisjes van Boaz om aren te rapen, tot de gersteoogst en de tarweoogst voorbij waren. En zij bleef bij haar schoonmoeder.